

§. XXII. Quod vero ad *particulares* Ecclesias attinet, hæc III.) *non modo in capitibus ad fundamentum non pertinentibus, sed etiam in ipso fundamento errare possunt.* Etenim Ecclesia *Corinthiorum* schismata fovendo in non-fundamentalibus, *Galatarum*, legis opera Christi meritis assuendo, *in fundamentalibus* erravit, unde & evacuati a Christo, & gratia excidisse Apostolo dicebantur. Nec modo errorem *ad tempus* concipere, sed & *in perpetuum* fovere possunt. Id quod exemplo Ecclesiæ Israeliticæ doceri potest, quæ postquam a Ieroboamo ad moscholatriam seducta fuit, nunquam ab eadem legitur recessisse. Si tamen illa consideretur, ut *invisibilis, & Electorum* respectu, tum errare quidem in fundamento *ad tempus*, non tamen *in perpetuum* potest. Uti enim nil impedit, quo minus Electi per peccata mortalia & contra conscientiam commissa prolabantur *ad tempus* e statu gratiæ, ita etiam nil obstat, quo minus errores concipere possint *ad tempus*, qui fidem destruant, ac fundamentum evertant.

§. XXIII. Quibus ita disputatis facile apparet, nihil absurdi esse statuere, quod defecerit a sana doctrina, & vera religione *Ecclesia Romana*, quodque gravibus & foedis erroribus corrupta fuerit ante Lutherum. Ut ut enim ea latissime olim patuerit, & totam prope Europam occuparit, est tamen, & manet particularis Ecclesia, quum præter illam etiam fuerit *Græca*, quæ non modo ejusdem cum Romana, seu Latina & occidentali dignitatis fuit, sed amplitudinis etiam majoris. Nec extat peculiare privilegium, per quod ab errandi periculo sit exempta, cum ad ea, quæ alioqui pro se allegare solent, Scripturæ testimonia ex *Matth. XVI, 18.* & *Joh. XIV, 16. 17. XVI, 12.* jam supra, responsum fuerit. Quin & ipsa ex historia ostendi potest, non fuisse alienum ab Ecclesia

fia